

stedlige økonomi og betydningen af de formål, hvortil beløbet agtes anvendt. Nærmere regler om, til hvilke formål sådanne beløb kan anvendes, fastsættes af kirkeministeren, der ligeledes kan ændre maksimumsbeløbene som følge af prisudviklingen. Under ganske særlige forhold, navnlig hvor det drejer sig om stærkt voksende bymæssig bebyggelse med betydelige kirkelige opgaver uden for de sædvanlige rammer, kan kirkeministeren tillade, at der anvendes større beløb end det foran angivne maksimum.“

Herudover indeholder loven en ændring af menighedsrådslovens § 5, stk. 1, således at spørgsmålet om *børns religiøse opdragelse* fremtidig ligesom andre opdragelsesspørgsmål skal afgøres af forældremyndighedens indehaver alene og ikke som tidligere i visse tilfælde af kirkeministeren.

Endelig ophæver loven de i menighedsrådsloven indeholdte særlige regler om *besættelsen af hvert femte ledigtblevne embede* som sognepræst.

Loven trådte i kraft den 1. juni 1970, dog således at regelen om menighedsrådenes rådighedsbeløb første gang finder anvendelse på budgettering og ligning for regnskabsåret 1971-72.

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse af partiernes ordførere, der var enige om at betegne den foreslåede bestemmelse om rådighedsbeløbene som et fremskridt i forhold til det i folketingsåret 1968-69 fremsatte, men ikke vedtagne lovforslag, jfr. nærmere omtalen i årbog 1968-69 side 565-568. Det blev specielt fremhævet som et fremskridt, at maksimumsbeløbene igen blev foreslået optaget i selve loven, og således at der gives ministeren mulighed for at ændre beløbene i overensstemmelse med prisudviklingen. Om den hidtidige og fremtidige videre anvendelse af rådighedsbeløbene henvises ligeledes til omtalen i folketingsårbogen 1968-69.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, som indstillede det til vedtagelse med en enkelt af kirkeministeren foreslået ændring vedrørende lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Ved 2. behandling fremgik det af debatten, at der ikke under udvalgsbehandlingen helt havde været den enighed partierne imellem, som betænkningen gav udtryk for. Ordførerne for *det konservative folkeparti* og for *venstre* ville således gerne have været med til at give menighedsrådene mere indflydelse og større frihed til at disponere over rådighedsbeløbene, ligesom man havde foretrukket en ordning, hvorefter udgifterne til kirkeblade kunne afholdes over en særlig konto uden for rådighedsbeløbets område.